

Μὸν ἔπαρε τὰ ὄνειρα καὶ τὴν ἐλπίδα,
Κ' ἐκεῖ ποῦν' ἡ ἀγάπη μου, στίς γῆς τὴν ἄκρια,
Πές της γλυκά, στὸν ὕπνο μου, εἰς τί εἶδα.
Πές της, πῶς τὴν καρδοῦλά μου τὴν ἀγριεμένη
Τὴν συνειθίζω στὴ χαρά, νὰ μὴν τρομάξῃ,
Σὰν ἔλθ' ἡ ὥρα ἡ χρυσὴ κ' εὐλογμένη,
Ποῦ τὸνεῖρό της ζωντανὸ θεὰ κυττάξῃ.
Πέτα, τραγοῦδι μου γοργὸ στὴν ἀγκαλιά της,
Καὶ πίσω ξαναγύρισε μὲ δυὸ φιλιὰ της. A *

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ΙΠΠΟΥ

Ἀξιοσημείωτον βραβύ, νοημοσύνης καὶ ἀγα-
θότητος πρὸς τὸν ὁμόσταυλόν του ἀπέδειξεν ἵπ-
πος τις ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.
Εἰς τῶν ἐρίππων ὑπαξιωματικῶν τῆς χοροφυ-
λακῆς ἀρίνει τὸν ἵππον του εἰς τὸν σταῦλον τὸν
παρκαζόμενον τῷ ἀστυνομικῷ σταθμῷ, ὅπως ἀ-
ναβῇ διὰ νὰ δώσῃ τὸ παρὼν εἰς τὸ προσκλη-
τήριον, τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὰς ἑξ τὴ βρά-
δυ. Ὁ χοροφύλαξ προσδένει τὸν ἵππον τοῦ ἐ-
ξῶθεν τῆς κιγκλίδος, ἔσῶθεν τῆς ὁποίας ἴσταται
ἄλλος ἵππος διαρκέστερον σταυλιζόμενος ἐκεῖ,
ὁ Βίλλυ. Ἄμα προσδεθὴ ὁ ἵππος, ὁ Βίλλυ,
βλέπων ὅτι ὁ ἐξῶθεν τῆς κιγκλίδος ἀδελφός του
δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ χόρτον, τὸ ἐντὸς
τῆς κιγκλίδος, λαμβάνει παχεῖαν δεσμίδα χόρτου
μὲ τοὺς ὀδόντας του καὶ ἐπιτηδεύει λίαν τὸ
διαπερᾶ διὰ τῆς κιγκλίδος, τὸ προσφέ-
ρει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄλλου ἵππου καὶ περι-
μένει ἕως οὗ ὁ ἀδελφός του φάγῃ, καὶ εἶτα τοῦ
δίδει καὶ ἄλλο χόρτον, καὶ ἄλλο, κατ' ἐξακο-
λουήσιν, ἕως οὗ ὁ ὑπαξιωματικὸς δώσῃ τὴν ἀ-
ναφορὰν καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἵππον του. Ὁ
Βίλλυ ἤρχισε νὰ πράττῃ τοῦτο ἄνευ τῆς ἐλαχί-
στης παρὰ τῶν ἀνθρώπων ὑποδείξεως, καὶ τὸ
ἐξακολουθεῖ τακτικὰ δις τῆς ἡμέρας, πρὸς με-
γάλην εὐχαρίστησιν τοῦ ἐπισκέπτου του. Ἡ
τοιαύτη δὲ εὐγένειά του ἐφείλκυσε μεγάλως τὴν
προσοχὴν τοῦ κοινῶ καὶ ἡ καλότης τοῦ Βίλλυ
πολλοὺς προσεποίησεν αὐτῷ φίλους.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΥΕΝΟΙΑ

Διδακκαλος: — Νίκο, ποῖος ἐβασίλευσε
πρῶτος ὁ Ἀλέξανδρος ἢ ὁ Φίλιππος;

Νίκος: — Ὁ Ἀλέξανδρος!

Διδακκαλος: — Τί λές, ἄθλις;

Νίκος: — Ὁ Φίλιππος!

Διδακκαλος: — Κάποιος θὰ σοῦ τὸ σφύ-
ριξε ἀπὸ τοὺς πλαγινούς.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

~~~~~ Φίλτατε Καθαρολόγε, ἔπριν μᾶς ἐπιτιμή-
σετε διὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν δεικνύμεν, πρὸς τὴν κοι-
νήν, τὴν λεγομένην δημοτικὴν γλῶσσαν, ἐπρεπε νὰ μετρή-
σετε καλὰ τοὺς ἐχθρούς της καὶ νὰ μὴ περιλάβετε μεταξὺ

αὐτῶν καὶ τὸν ἐπιφανῆ λόγιον κ. Δ. Βερναρδάκη, ὅστις ἐν
τῷ Ἑλέγγῳ Ψευδοπτικισμοῦ πλὴν ἄλλων γράφει: «... Ἀπὸ
τῆς συστάσεως τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος
εἶχε πρόχειρον γλῶσσαν νὰ μεταχειρισθῇ, τὴν γλῶσσαν τοῦ
ἐλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀπελάτισεν, ἐθυσίασε δὲ καὶ θυ-
σιάζει τὴν μίαν κατοπινὴν τῆς ἄλλης γενεᾶς εἰς ἓνα Μολόχ,
εἰς ἓν ὄνομα κενόν, εἰς μίαν λέξιν ἀπατηλὴν, εἰς τὴν πα-
λαιὰν ἐλληνικὴν, ἥτις ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων δὲν ὑπάρχει, καὶ
εἰς τὸν ἀττικισμὸν, ὅστις ἐκινεῖται μετὰ τοῦ Δημοσθένους
ἐν Καλαυρίᾳ. Διὰ τὰ ἄλλα ἄλλοτε. Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ
καὶ χάριν ὑμῶν καὶ πρὸς φωτισμὸν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς
«Ἑστίας» νὰ παραθέσωμεν σταχυολογούντες τὰς γνώμας
πλείστων καὶ ἐπιφανεστάτων λογίων περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ
τῆς καθαρουσύνης. Τότε θὰ μετρήσετε καὶ θὰ ζυγίσετε καλὰ.

~~~~~ Θέλετε τὴν γνώμην μας περὶ Πνευματισμοῦ, κύριε
Μένιππε; Δὲν ἡμποροῦμε δι' ὀλίγων νὰ σᾶς τὴν εἴ-
πωμεν, ἴσως ἄλλοτε εἰδικώτερον ἀναπτυχθῶσι τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ». Ἄλλ' ὥς πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις τε-
λούμενα πνευματιστικὰ παίγνια, ταῦτα εἶνε παρὰ τὴν αἰὶν καὶ
γίνονται ἐν συμπαγείᾳ τινὶ πρὸς ἐξαπάτησιν ἄλλων εὐπί-
στων καὶ ἀφελῶν. Σίς ἂν προσκληθῇτε ποτε μιμηθῆτε τὸν
Ἀγκασιζ καὶ βλέπομεν τί θὰ γείνη. Ἡφεύρετε τὸ θαυμαστὸν
ἀνεκδότῳ του; Ἀκούσατέ το. Ὅτε ὁ διάσημος φωτισθὴς
Ἀγκασιζ διέτριβεν ἐν Βοστώνῃ, ὁ ὀνομαστός πνευματιστὴς
Χόμς μετέβη παρ' αὐτῷ, διὰ νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ παρευ-
ρεθῇ εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίαν, ἣ ὁποία ἐμελλε νὰ
γείνη τὴν ἐπιούσαν. Ὁ Ἀγκασιζ σκαίωτατα εἶπε πρὸς αὐτόν
νὰ φύγῃ εὐθὺς ἀπ' ἐμπρός του. — Μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ φιλό-
σοφον δὲν ἐπερίμενα παρομοίαν ὑποδοχὴν, ἀπήντησεν ὁ Χόμς.
— «Ἄς εἶνε» μείναι. Καὶ τί θὰ ἴδω εἰς αὐτὴν σὰς τὴν συνε-
δρίαν; — Ὅθ' ἴδῃτε, ἀπήντησεν ὁ Χόμς, κινήμας καὶ βρα-
χίονας εἰς κίνησιν ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Δὲν εἶνε ὀσκαλον καὶ
νὰ αἰσθάνητε νὰ σᾶς ψηλαρῶν. — Ὅθ' ἔλθω ἀρεύτως κύ-
ρις, καὶ θὰ σᾶς βοηθήσω μάλιστα νὰ μυηθῆτε καλλίτερον εἰς
τὰ μυστήρια αὐτῶν τῶν περιπλανωμένων μελῶν. Ἐγὼ δὲ
φέρω καὶ κατὰ τύχην ἐν προπράτῳ ἡκουισμένον. Ὅθ' τὸ
φέρω καὶ μοι καὶ θὰ τραπῶ ξηριστοὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ
χωρὶς κίνδυνον νὰ αἰματώσω κἀνὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ ἄλλα μέλη.
Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ὁριθεῖσαν ὥραν ὁ Ἀγκασιζ μετέβη
εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν συνεδριῶν. Ἄθ' ὅραί ἦσαν κατεχλει-
στοὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν εἰδοποίησις ὅτι ὁ Χόμς αἰφνι-
δίως προσκλήθει εἰς Νέαν Ὑόρκην μετὰ βαθεῖας
λύπης ἡναγχάσθῃ ν' ἀναχωρήσῃ.

~~~~~ Κυρία Μαργαρίτα. Ὁ συρμός καὶ ὁ συρμός!
Ἡφεύρετε λοιπὸν πῶς γεννᾶται αὐτός ὁ συρμός, τὸν ὁ-
ποῖον σῆς λατρεύετε καὶ θεοποιεῖτε ὡς ἔκφρασιν καλλιτε-
χνικῆς τιμῆς ὁρμῆς; Ἀκούσατε ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ παραδείγ-
ματα. Κατὰ τὸ παρελθόν θέρους διέτριβεν εἰς τὰ λουτρά τῆς
Τρουβίλλης ἡ ὥραία δούκισσα Φ. ἥτις υπεσχέθη νὰ λάβῃ
μέρος εἰς τινὰ εὐεργετικὴν ἐργον ἐν τῇ ἐκεῖ λέσχῃ. Ἄλλα
δυστυχῶς ἡ ἐξόχως κομψὴ ἀριστοκρατὶς ἐβράδυνε κατὰ τὴν
κόμωσιν αὐτῆς, διὸ καὶ ἔλαβε τὰ χειρόκτια ὅπως φορέσῃ
ταῦτα εἰς τὸν ὄρμον. Βεβαλθούσα ὁμως ἐντὸς τῆς πλήρους
εὐγενοῦς κόσμου αἰθούσης παρατηρεῖ πρὸς μεγάλην αὐτῆς ἐν-
τροπὴν, ὅτι τὰ χειρόκτια αὐτῆς ἦσαν τὸ μὲν λευκόν, τὸ δὲ
μαῦρον. Ἡ θαλαμηπόλος δηλαδὴ εἶχεν ἐτοιμάσει δύο
ζεύγη χειροκτιῶν, ἀλλ' ἡ δούκισσα ἐν τῇ βίχ της ἔλαβεν
ἐξ ἑκατέρου ἀνὰ ἓν. Ἡ δούκισσα ἦτο ἀπαρηγόρητος διὰ τὸ
ἀτύχημα. Ἀλλὰ τὸ συμβῆν τοῦτο ἐπροξένησεν ὅλως διάφο-
ρον ἐντύπωσιν. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὅλαι αἱ κυραὶ τῆς
Τρουβίλλης ἔφερον δύο εἰδῶν χειρόκτια προσταρμύζουσαι τὰ
χρώματα αὐτῶν πρὸς τὰ χρώματα τῆς ὅλης ἐνδυμασίας!
Νὰ χαρῇτε λοιπὸν τὸν συρμὸν σὰς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ ῥόδον ὅταν δὲν κοσμίῃ κόλπον παρθένου
δὲν ἐκτελεῖ τὸν προορισμὸν του.

~~~~~ Ἀλκοῦς εὐτυχὴς εἶνε ὁ μὴ ὀφείλων εἰς τὴν
τύχην τὴν εὐτυχίαν του.

~~~~~ Ὁ ἔρως καὶ ἡ φιλιὰ ἀγαπῶνται ὡς ἀδελφοὶ
ἔχοντες νὰ μοιρασθῶσι κληρονομίαν.